

UZASADNIENIE

Pozwem z 13 grudnia 2019 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. zażądał zasądzenia od D. G. kwoty 8 352,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, że strony 15 lipca 2018 roku zawarły umowę pożyczki nr (...), na podstawie której powód przekazał pozwanemu do dyspozycji środki pieniężne, zaś pozwany zobowiązał się do ich zwrotu w terminach wskazanych w umowie. Dalej wskazał, że pozwany nie wywiązał się z warunków umowy i nie spłacił zaciągniętego zobowiązania. Na dochodzone roszczenia składa się kapitał w kwocie 7 799,25 zł, odsetki kapitałowe od daty zawarcia umowy do jej wypowiedzenia w kwocie 337,04 zł oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie naliczone od terminu wymagalności roszczenia do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa w kwocie 216,02 zł.

13 stycznia 2020 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty orzekając zgodnie z żądaniem strony powodowej.

Od wydanego nakazu D. G. wniósł skutecznie sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Zażądał oddalenia powództwa oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej, zarzut niewykazania roszczenia, zarzut niewykazania stosunku prawnego mającego łączyć strony oraz zarzut przedwczesności powództwa. Stwierdził, że powód wcześniej nie wyartykułował w stosunku do niego żadnych roszczeń majątkowych.

22 lipca 2020 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie postanowił przekazać sprawę do Sądu Rejonowego w Gliwicach.

W dalszych pismach procesowych strona pozwana podnosiła, że powództwo winno ulec oddaleniu jako przedwczesne. Z treści zawartej umowy wynika, że adresem zamieszkania pozwanego jest ul. (...) w G., zaś powód wezwania do zapłaty i wypowiedzenia umowy kierował na adres ul. (...) w G..

W odpowiedzi na podnoszony zarzut strona powodowa podała, że dopełniła wszelkich formalności niezbędnych do wypowiedzenia umowy. Nie może ponosić negatywnych konsekwencji z faktu, że pozwany nie odbierał kierowanych do niego oświadczeń. Pozwany zmienił swój adres do doręczeń w systemie bankowości elektronicznej, co zostało przez niego potwierdzone za pośrednictwem kodu autoryzacyjnego.

W piśmie z 2.2.2021 r. pozwany podtrzymał zarzut przedwczesności roszczenia. Wskazał, że żadna korespondencja nie została do niego skierowana. Pod adresem G., ul. (...) nigdy nie mieszkał. Adres ten nigdy nie był jego adresem do korespondencji. D. G. nie dokonał zmiany adresu do korespondencji. Powód takiej okoliczności nie wykazał. Na wszystkich dokumentach bankowych widnieje adres: ul. (...), G.. Pozwanemu nie jest znany adres w G. przy ul. (...), nigdy tam nie mieszkał. Co więcej, jest to kamienica w centrum G., nie jest to budynek jednorodzinny. W adresie tym nie ma wskazanego numeru lokalu. Zatem wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie umowy nie zostało skutecznie doręczone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

14 stycznia 2009 roku (...) Bank (...) S.A. w K. zawarł z D. G. umowę o prowadzenie rachunku bankowego. W umowie wskazany został adres D. G.: ul. (...), (...)-(...) G.. W punkcie (...) umowy zapisano, że użytkownik i bank mogą za pomocą systemu składać oświadczenia woli w postaci elektronicznej.

/dowód: umowa z 14 stycznia 2009 roku (k. 97-102)/

15 lipca 2018 roku (...) Bank (...) S.A. w K. zawarł z D. G. umowę o pożyczkę nr (...). W umowie wskazano adres pożyczkobiorcy: ul. (...), (...)-(...) G..

Kwota pożyczki wynosiła 8 000 zł, zaś kwota prowizji 319,20 zł. Podano, że czas obowiązywania umowy to okres od 15 lipca 2018 roku do 12 lipca 2026 roku oraz że pozwany zobowiązuje się do spłaty miesięcznych rat po 116,48 zł (przy czym ostatnia rata miała wynieść 116,15 zł). Wskazano również, że łączna kwota odsetek to 2 862,55 zł, zaś całkowita kwota do zapłaty wynosi 11 181,75 zł.

Strony umowy ustaliły, że bank ma prawo wypowiedzieć umowę z 30-dniowym okresem wypowiedzenia, jeśli pożyczkobiorca m.in. nie spłaca terminowo swoich zobowiązań wobec banku wynikających z umowy, mimo uprzedniego wezwania go do zapłaty, lub dopuszcza się powstania zadłużenia przeterminowanego i nie reguluje go w terminie określonym w wezwaniu banku.

/dowód: umowa kredytu z 15 lipca 2018 roku (k. 60-71)/

16 lipca 2018 roku (...) Bank (...) S.A. w K. przekazał na rachunek bankowy D. G. kwotę 8 319,20 zł. W danych przelewu wskazano adres pozwanego: ul. (...).

/dowód: potwierdzenie przelewu (k. 76)/

17 czerwca 2019 roku (...) Bank (...) S.A. w K. skierował do D. G. na adres ul. (...) w G. ostateczne wezwanie do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy nr (...). Wezwanie zostało nadane 26 czerwca 2019 roku, a następnie przekazane do doręczenia 2 lipca 2019 roku. Tego samego dnia, tj. 2 lipca 2019 roku, przesyłkę zwrócono.

/dowód: wezwanie do zapłaty wraz z wydrukiem śledzenia przesyłki (k. 77-80)/

10 sierpnia 2019 roku (...) Bank (...) S.A. w K. skierował do D. G. na adres ul. (...) w G. wypowiedzenie umowy nr (...). Wypowiedzenie pomimo dwukrotnej awizacji nie zostało odebrane przez pozwanego.

/dowód: wypowiedzenie umowy wraz z wydrukiem śledzenia przesyłki (k. 73-75)/

13 grudnia 2019 roku (...) Bank (...) S.A. w K. wystosował pismo do D. G. na adres ul. (...) w G., wzywające do zapłaty kwoty 8 352,31zł.

/dowody: wezwanie do zapłaty (k. 81), wyliczenia odsetek i rozliczenie kredytu (k. 82-85)/

Sąd zważył, co następuje

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstawy do stwierdzenia, że roszczenie powoda jest wymagalne.

Nie ulega wątpliwości, iż strony niniejszego postępowania łączyła umowa o kredyt z 15 lipca 2018 roku. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stosownie do treści art. 75 ust. 1 powyższej ustawy wypowiedzenie umowy przez bank może nastąpić z powodu każdego naruszenia przez klienta warunków umowy, nie musi to być naruszenie istotne bądź rażące. Ustawa wymaga jedynie zachowania terminu, co najmniej trzydziestodniowego, chyba że w umowie przewidziano dłuższy termin.

Jak wynika z treści umowy łączącej strony powód mógł wypowiedzieć umowę z trzydziestodniowym okresem wypowiedzenia, jeśli pożyczkobiorca nie spłaca terminowo swoich zobowiązań wobec banku wynikających z umowy,

mimo uprzedniego wezwania go do zapłaty, lub dopuszcza się powstania zadłużenia przeterminowanego i nie reguluje go w terminie określonym w wezwaniu banku.

Strona powodowa skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy kredytu (karta 77 i następne), jednak nie sposób uznać, by zostało ono skutecznie doręczone, a oświadczenie skutecznie złożone drugiej stronie umowy. Bank do wysłanego wezwania do zapłaty dołączył wydruk obrazujący śledzenie nadanej przesyłki. Z jego treści wynika, że przesyłka wysłana 26 czerwca 2019 roku została przekazana do doręczenia 2 lipca 2019 roku i tego samego dnia, tj. 2 lipca 2019 roku, została zwrócona do nadawcy bez awizacji. Uznać zatem należy, że wezwanie do zapłaty zadłużenia wynikającego z nieterminowej spłaty rat kredytu nigdy nie zostało doręczone pozwanemu. Dodatkowo wezwanie to zostało skierowane do pozwanego na adres: G., ul. (...), a nie na adres podany przez pozwanego w umowie. Z zebranego materiału dowodowego wynika dalej, że wypowiedzenie umowy kredytu również zostało skierowane do pozwanego na adres: ul. (...) w G., a nie na adres, który został przez pozwanego podany w umowie.

Strona powodowa twierdziła, że pozwany w systemie bankowości elektronicznej dokonał zmiany adresu. Jednak na potwierdzenie tych twierdzeń, pomimo reprezentowania przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedłożyła żadnych dowodów. W ocenie Sądu nie sprostała w tym zakresie obowiązкови dowodzenia wynikającemu z art. 6 k.c.

Zgodnie z art. 75c ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Przepis art. 75c ustawy Prawo bankowe ma charakter bezwzględnie obowiązujący. Wypowiedzenie umowy kredytu nie może być konwalidowane poprzez wytoczenie powództwa, a dokładnie przez doręczenie pozwanemu odpisu pozwu (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 14 stycznia 2019 roku, V ACa 93/18). W doktrynie przyjmuje się, że skutkiem niewdrożenia przez powoda wskazanych działań upominawczych zgodnych z treścią art. 75c ustawy Prawo bankowe jest nieskuteczność złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu. Wypowiedzenie umowy o kredyt będące uprawnieniem kształtującym, prowadzącym do zakończenia nawiązanego stosunku prawnego bez dochowania wymaganych warunków, prowadzi do uznania tej czynności za bezskuteczną. Dokonanie wymówienia nie może być czynnością nagłą, zaskakującą dla kredytobiorcy, nawet, jeżeli istnieją podstawy do podjęcia go zgodnie z treścią umowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2015 roku, V CSK 698/14). Skorzystanie z możliwości wypowiedzenia umowy kredytu przez bank powinno nastąpić dopiero po skorzystaniu i wyczerpaniu innych mniej dotkliwych środków.

Z wyżej wskazanych przyczyn stosunek prawny wynikający z umowy z 15 lipca 2018 roku w dalszym ciągu łączy strony. Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż jest przedwczesne - roszczenie z umowy o kredyt nie jest wymagalne w rozumieniu art. 455 k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądając je od powoda jako strony przegrywającej postępowanie. Na koszty pozwanego złożono się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 1800 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.).

Sędzia Joanna Zachorowska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;

3. kal. 21 dni lub z apelacją

G., 30 kwietnia 2021 roku

Sędzia Joanna Zachorowska